

at det skulde være nødvendigt at oprette et fast Directorat. Jeg kan ikke indsee Nødvendigheden deraf, hværfen med Hensyn til det Materiale eller de Oplysninger, man vilde skaffe tilveie, og heller ikke kan jeg indsee det med Hensyn til den Personlighed, som skulde stiftes tilskede. Da nu min Opfattelse af Sagen er saaledes, saa nødes jeg til at lægge en særdeles Bægt paa den anden Side af Sagen, og det er den, at vi ved at følge den høitærede Underviisningsministers Forslag oprette et nyt og høitgageret Embede. Det er min Mening, som ogsaa tidligere er fremsat her i Thinget af andre ærede Herrer, at vi have Embeder nok heri Landet; ja, vi have altfor mange Embeder, dersom vor Udvikling skal skee i Overensstemmelse med Grundloven. Det er min Mening, at Communerne blive for meget regjerede, og at vor Grundlov, som følger deraf, saalænge dette finder Sted, egentlig kun eksisterer paa Papiret; at det, den egentlig skal have til Følge, nemlig en Udvikling af Føllets Sind i Frihedens Retning, ikke godt kan komme frem. Det er slet ikke min Mening at ville fremstille den ærede Ministers Forslag, som om det skulde være det første Trin i et System, der gik ud paa at oprette nye Embeder. Det troer jeg slet ikke, at der er tilfattet; men jeg troer, at, naar der ikke foreligger — og det synes mig ikke, at der foreligger — en absolut Nødvendighed for et slikt Embedes Oprettelse, saa vil ethvert Trin i denne Retning være et Feiltrin; og derfor er det mig ikke muligt at stemme for den høitærede Underviisningsministers Forslag, hvormegit jeg end maa takke ham for hans Udtalelse igaar. Jeg kan ikke stemme derfor, men maa slutte mig til Mindretallets Forslag og navnlig til det af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds (Sungersen) stillede.

S. Sæge: Det synes mig, at det her fremsatte Forslag ikke er bedømt med den Billighed, som man ellers anvender mod Forslag fra Ministerens Side. Sagen stiller sig saaledes for mig: Den ærede Cultusminister, der har afløst en Cultusminister, der modsatte sig enhverformhelt Reform i Skolevæsenet, der

ikke har været at formaae til at tilraade Hs. Majestæt at give sit Samtykke til Lovene i denne Retning, denne Minister fremtræder nu med en Forbring tilligemed en Forpligtelse. Han fordrer en ny Embedsopstis Oprettelse, og idet han erholder en saadan, paahviler der ham en Forpligtelse til at gennemføre denne Reform, hvortil han netop skal bruge en Mand. Der kan være forskjellige Anskuelser, om det er den rette Maade at gennemføre Reformen paa; men det synes mig dog, at vi vel maae overveie, idet vi skulle stemme over dette Forslag, om det er muligt at gjøre sine individuelle Anskuelser om en Reformes Gjennemførelse saaledes gjældende i Modsætning til et bestemt Forslag og en bestemt Forbring fra den Ministers Side, som skal gennemføre denne Reform. Det synes mig aldeles ikke, at her er Spørgsmaal, om man skal følge den Veie, som de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Aalborg Amts 3die Valgkreds (Sungersen) have foreslaaet; men kun om vi overhovedet skulle være istand til, forsaavidt det staaer i vor Magt, at bidrage til Gjennemførelsen af Skolereformen. Naar nemlig Cultusministeren fremtræder med den Erklæring, at som en Betingelse for, at han skal udføre denne Pligt, maa han have Forslaget gennemført paa den og den Maade, saa vilde vi aldeles ikke være i vor Ret, naar vi, istedetfor at opfylde hans Forbring og give ham det af ham forlangte Middel, give ham noget ganske Andet, give ham en Sum Penge, som muligt kan anvendes meget godt, men som han nu engang fra sit Standpunkt ikke troer at kunne anvende paa en saadan Maade, at han kan gennemføre det, han selv ønsker at gennemføre. Jeg troer, vi maae vel erindre, at, naar det overhovedet skal være muligt i Danmark at gennemføre Reformen, saa gaaer det ikke an saaledes hver Gang, naar en Minister fremtræder og giver et Løfte om Noget, vi Alle have ønsket, om Noget som, saaledes som her er Tilfældet, angaaer en Reform, som har for sig er blevet udtalt som nødvendig, ja som er blevet erklæret for saa paatrængende, at den var den vigtigste af alle vigtige Sager, for at Grundloven kunde befæstes, saa gaaer